

Vergaderjaar 2024–2025

36 625 VI

Wijziging van de begrotingsstaten van het Ministerie van Justitie en Veiligheid (VI) voor het jaar 2024 (wijziging samenhangende met Najaarsnota)

Nr. 3

VERSLAG HOUDENDE EEN LIJST VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

Vastgesteld 12 december 2024

De vaste commissie voor Asiel en Migratie, belast met het voorbereidend onderzoek van dit voorstel van wet (onderdeel asiel en migratie), heeft de eer verslag uit te brengen in de vorm van een lijst van vragen met de daarop gegeven antwoorden.

De vragen zijn op 5 december 2024 voorgelegd aan de Minister van Asiel en Migratie. Bij brief van 10 december 2024 zijn ze door de Minister van Asiel en Migratie beantwoord.

Met de vaststelling van het verslag acht de commissie de openbare behandeling van het wetsvoorstel voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Vijlbrief

De griffier van de commissie,
Burger

Vraag (1):

Kunt u toelichten welk bedrag als definitieve bijstelling wordt gehanteerd en hoe de verschillen tussen de bedragen kunnen worden verklaard, gezien in de tweede suppletoire begroting en de Najaarsnota verschillende bedragen worden genoemd met betrekking tot de neerwaartse bijstelling van het budget voor de opvang van Oekraïense ontheemden, variërend van 676,1 miljoen euro tot 793 miljoen euro?

Antwoord:

676,1 mln. is de omvang van de bijstelling van de uitgaven voor alleen de bijdragen aan medeoverheden.

De 793 mln. voor de opvang in 2024 die op pagina 11 van de Najaarsnota staat is het saldo van lagere uitgaven en hogere ontvangsten voor de opvang van Oekraïense ontheemden.

De bijstelling van 709 mln. aan de uitgavenzijde bestaat uit de bovengenoemde bijdragen aan medeoverheden, maar ook de opdracht-, subsidie- en apparaatsbudgetten. Aan de ontvangstenzijde is dat inclusief de terugbetaling van te hoge voorschotten door gemeenten en de veiligheidsregio's ad 84 mln.

Vraag (2):

Wat is de laatste stand van zaken betreffende de motie van het lid Van Nispen (Kamerstuk 36 600 XX, nr. 29) om uiterlijk 1 december 2024 met een plan te komen om uitvoering te geven aan het uitgangspunt dat kinderen worden opgevangen op locaties met de juiste voorzieningen?

Antwoord:

In de Kamerbrief over diverse migratieonderwerpen die nog voor het kerstceces naar uw Kamer gestuurd wordt, zal nader in gegaan worden op de motie van het lid Van Nispen.

Vraag (3):

Op welk moment worden de begrotingen voor het Nidos en het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) weer opwaarts bijgesteld wanneer blijkt dat de instroom hoger is dan geraamd?

Antwoord:

Het kader voor de werkzaamheden en financiering van de migratieketen is gebaseerd op de

Meerjaren Productie Prognose (MPP). Op basis van een nieuwe MPP zal worden gezien welke middelen de komende jaren nodig zijn voor de migratieketen. De uitvoeringsorganisaties dienen over voldoende middelen te beschikken voor de uitvoering van hun wettelijke taken. Bij de voorjaarsnota zal hierover besluitvorming plaatsvinden.

Vraag (4):

Waarom wordt er gekozen voor het neerwaarts bijstellen van reguliere plekken nu de instroom van asielzoekers lager is dan bij de Voorjaarsnota werd verwacht

Antwoord:

Het uitgangspunt voor de financiering van de migratieketen zijn de prognoses uit de Meerjaren Productie Prognose (MPP). Wanneer de prognoses naar beneden worden bijgesteld dan wordt dat ook doorvertaald naar de verwachte gemiddelde bezetting bij het COA (de q). Deze aanpassing wordt ook financieel doorvertaald. Hiermee worden in de huidige praktijk geen reguliere opvangplekken afgestoten, maar het betreft enkel een bijstelling op de benodigde financiering.

Vraag (5):

Waarom wordt het aantal asielopvangplekken op basis van cijfers over een korte termijn bijgesteld met de kennis dat de asielinstroom veel pieken en dal momenten kent?

Antwoord:

Het uitgangspunt voor de financiering van de migratieketen zijn de prognoses uit de Meerjaren Productie Prognose (MPP). Wanneer de prognoses naar beneden worden bijgesteld dan wordt dit, indien mogelijk, ook door vertaald naar de financiën. Met de besluitvorming bij voorjaarsnota 2024 heeft het vorige kabinet ervoor gekozen om de middelen gebaseerd op de MPP tot en met 2026 aan de migratieketen toe te kennen. Elk jaar wordt de MPP opgesteld en in de tussentijd wordt er continue gemonitord in hoeverre de prognoses afwijken van de realisatie. In de MPP wordt rekening gehouden met de (historische) trends in de asielinstroom.

Vraag (6):

Kunt u toelichten welk bedrag precies is gekoppeld aan de neerwaartse bijstelling van het budget voor Oekraïense Ontheemden wegens verwachte lagere instroom en hoe dit bedrag is opgebouwd (zie MvT, p. 7 en 23. en Najaarsnota, p. 11 en 27)?

Antwoord:

Zie de memorie van toelichting, daar vindt u de uitsplitsing van waar dat bedrag uit bestaat. Op basis van de realisatie en de nieuwe prognose is het verwachte gemiddelde aantal Oekraïense ontheemden voor 2024 verlaagd van 122.500 naar 117.650.

Met name het aantal plekken in de Gemeentelijke Opvang Oekraïners (GOO) is significant lager. Samen met de Particuliere Opvang Oekraïners (POO) en de transitiekosten telt dit op tot een financiële meevaller van € 624,1 miljoen euro.

Vraag (7):

Op basis van welke specifieke aannames en prognoses is besloten het budget van het COA met 221 miljoen euro te verlagen?

Antwoord:

Het uitgangspunt voor de financiering van de migratieketen zijn de prognoses uit de Meerjaren Productie Prognose (MPP). Wanneer de prognoses naar beneden worden bijgesteld dan wordt dit, indien mogelijk, ook door vertaald naar de financiën. Elk jaar wordt de MPP opgesteld en in de tussentijd wordt er continue gemonitord in hoeverre de prognoses afwijken van de realisatie. In de MPP wordt rekening gehouden met de (historische) trends in de asielinstroom. Op basis van de realisatie en de meest recente MPP (MPP 2024-II) is de instroom van asielzoekers op dit moment lager dan bij Voorjaarsnota de verwachting was en is het budget neerwaarts bijgesteld met € 221 mln.

Vraag (8):

Welke gegevensbronnen en analyses zijn gebruikt om tot de besluitvorming te komen om het budget van het COA te verlagen?

Antwoord:

Besluitvorming binnen de Migratieketen met betrekking tot bijvoorbeeld instroomcijfers, budgettaire wijzigingen of trends wordt gedaan op basis van de Meerjaren Productie Prognose. Op basis van de realisatie en de meest recente MPP (MPP 2024-II) is de instroom van asielzoekers op dit

moment lager dan bij Voorjaarsnota de verwachting was en is het budget neerwaarts bijgesteld met € 221 mln.

Vraag (9):

Hoe verhoudt de budgetverlaging van het COA zich tot het huidige tekort aan opvangcapaciteit binnen het COA?

Antwoord:

Het uitgangspunt voor de financiering van de migratieketen zijn de prognoses uit de Meerjaren Productie Prognose (MPP). Met de besluitvorming bij voorjaarsnota 2024 heeft het vorige kabinet ervoor gekozen om de middelen gebaseerd op de MPP tot en met 2026 aan de Migratieketen toe te kennen. Wanneer de prognoses naar beneden worden bijgesteld dan wordt dat ook doorvertaald naar de verwachte gemiddelde bezetting bij het COA (de q). Deze aanpassing wordt ook financieel verwerkt. Het tekort aan benodigde opvangplekken heeft niet zozeer te maken met een gebrek aan beschikbare financiële middelen, maar met het beschikbaar stellen van opvanglocaties door gemeenten. De meevaller bij het COA van circa 221 miljoen euro is ontstaan omdat de asielinstroom lager is dan verwacht bij voorjaarsnota 2024.

Vraag (10):

Is er een risicoanalyse uitgevoerd over de impact van de budgetverlaging van het COA op de opvangmogelijkheden?

Antwoord:

Nee, budgetaanpassing bij de organisaties binnen de migratieketen vindt plaats op basis van de Meerjaren Productie Prognose (MPP).

Vraag (11):

Is er een financiële buffer beschikbaar voor het COA in geval van noodgevallen of onverwachte situaties?

Antwoord:

Het COA heeft voldoende eigen vermogen nodig om risico's in de bedrijfsvoering te dragen. Daarvoor houdt het COA een egaliseringsreserve aan als algemene risicobuffer. In de bekostigingsafspraken tussen de opdrachtgever (DGM) en het COA als opdrachtnemer is vastgelegd dat het totaal van de egaliseringsreserve maximaal 5%, dan wel minimaal 1% is van de gemiddelde omzet over de afgelopen drie jaar. Indien de grens van 5% wordt overschreden, wordt het overschot teruggestort. Per ultimo 2023 bedraagt de egaliseringsreserve ca. € 37 miljoen.

Vraag (12):

In hoeverre biedt het nieuwe Europese Migratiepact een kader voor ondersteuning bij acute migratiecrises?

Antwoord:

Voor het antwoord op deze vraag zijn in het bijzonder de bepalingen van de Crisisverordening en de Verordening betreffende Asiel- en Migratiebeheer (AMMR) van belang.

In artikel 8 van de Crisisverordening staan de verschillende vormen van solidariteit opgesomd. Het gaat ten eerste om herplaatsing van personen die om internationale bescherming verzoeken, of – indien bilateraal overeengekomen door de bijdragende lidstaat en de begunstigde lidstaat – van personen die internationale bescherming genieten aan wie die bescherming is verleend binnen de drie jaar voorafgaand aan de vaststelling van de uitvoeringshandeling van de Raad tot vaststelling van de jaarlijkse solidariteitspool. Ten tweede kan dit door middel van financiële bijdragen gericht op acties die relevant zijn voor het aanpakken

van de crisissituatie in de betrokken lidstaat of in relevante derde landen. Tot slot kan dit door middel van alternatieve solidariteitsmaatregelen die specifiek nodig worden geacht voor het aanpakken van de crisissituatie. Verwezen wordt naar de relevante bepaling van de AMMR die spreekt van alternatieve maatregelen op het gebied van migratie, opvang, asiel, terugkeer en re-integratie en grensbeheer, gericht op operationele steun, capaciteitsopbouw, diensten, personele ondersteuning, faciliteiten en technische uitrusting. Op grond van de AMMR moeten deze maatregelen aanvullend zijn op ondersteuning waarin wordt voorzien door EU-instanties en agentschappen of door EU financiering in de begunstigde lidstaat op het gebied van asiel- en migratiebeheer.

Vraag (13):

Zijn er afspraken over herverdeling of financiële steun in geval van plotselinge instroom?

Antwoord:

- Bij een plotselinge hoge instroom die leidt tot een crisis- of overmachtssituatie kan een lidstaat een met redenen omkleed verzoek indienen bij de Commissie om een beroep te doen op de solidariteitsmaatregelen, zoals vastgelegd in de crisisverordening.
- Er zijn geen vastomlijnde afspraken over hoe lidstaten in deze gevallen bijdragen, afhankelijk van de situatie kan herverdeling of financiële steun passend zijn.
- Het EU-migratiepact met aangescherpte asielregels en toelatingsprocedures wordt, na vaststelling, zo snel mogelijk uitgevoerd, onder meer door bij herverdeling van asielzoekers te kiezen voor afkopen in plaats van opvangen.
- Volgend jaar zal, wanneer er geoefend gaat worden met het solidariteitsmechanisme, moeten blijken of dit mechanisme gaat werken.

Vraag (14):

Zijn er incentives of ondersteuningsmaatregelen voor gemeenten die extra opvangplekken realiseren door middel van alternatieve opvang, bijvoorbeeld middels woningdelen?

Antwoord:

Er zijn diverse regelingen vanuit het Rijk beschikbaar voor opvang en huisvesting. Een overzicht kan gevonden worden op de site van de Rijksoverheid.

(<https://www.volkshuisvestingnederland.nl/onderwerpen/versnellen-tijdelijke-huisvesting/documenten/publicaties/2023/08/17/overzicht-mogelijkheden-ondersteuning-en-regelingen-huisvesting-aandachtsgroepen>)

Vraag (15):

Zijn er succesvolle voorbeelden uit andere landen die kunnen dienen als inspiratie voor kosteneffectieve opvang? Zo ja, welke? Hoe worden deze voorbeelden meegenomen in het Nederlandse beleid?

Antwoord:

Het is belangrijk oog te hebben voor best practices van andere lidstaten en die te betrekken bij de inrichting van het Nederlandse asiel- en opvangsysteem. Relevante wijzigingen op het terrein van asiel (inclusief opvang en terugkeer) worden daarom gemonitord en de Kamer wordt daarvan sinds kort periodiek over geïnformeerd. De Kamer ontving op 9 oktober jl. de eerste periodieke rapportage over de periode van april tot en met juni dit jaar. Op het terrein van opvang zijn er op dit moment geen concrete situaties in kaart die gelden als voorbeeld voor het Nederlandse

opvangsysteem. Dat neemt niet weg dat er steeds vinger aan de pols wordt gehouden, in het bijzonder als het gaat om wijzigingen in andere lidstaten.

Vraag (16):

Kunt u een gedetailleerde uitsplitsing geven van de kosten die leiden tot de extra 1 miljard euro per jaar voor crisisnoodopvang?

Antwoord:

Noodopvangplekken zijn duurder dan reguliere opvangplekken. De meerkosten van noodopvang zijn afhankelijk van de werkelijk bezetting en beschikbare capaciteit van opvangplekken waarbij het streven is om zoveel als mogelijk reguliere opvangplekken te realiseren. Desondanks blijven voor nu noodopvangplekken nodig. De extra € 1 miljard is het product van de meerkosten naar soort noodopvang en het aantal benodigde noodopvangplekken.

In onderstaande tabel is de uitsplitsing van de extra € 1 miljard noodopvangkosten weergegeven:

Soort noodopvang	Meerkosten t.o.v. regulier	Aantal noodplekken	Bedrag
Noodopvang	18.986	14.061	€ 266.962.146
Noodopvang nog te verwerven	23.440	25.374	€ 594.757.616
Noodopvang AMV tijdelijk	24.186	3.340	€ 80.781.240
CNO/TGO	11.361	4.147	€ 47.114.067
		46.922	€ 989.615.069

Vraag (17):

Hoe verhouden de huidige kosten voor crisisnoodopvang zich tot de kosten in eerdere jaren?

Antwoord:

De gemiddelde werkelijke kosten per opvangplek variëren van 2016 tot 2024 en zijn bepaald door instroom, bezetting en de op dat moment beschikbare capaciteit. Vooral in jaren van sterk fluctuerende instroom zijn de gemiddelde kosten per opvangplek hoger, omdat duurdere (crisis-)noodopvang acuut nodig is voor het tijdig opschalen van capaciteit die, in jaren van lagere instroom en bezetting, was afgeschaald. Uit de onderstaande tabel waarin zowel de kosten van reguliere plekken als noodopvangplekken zijn opgenomen, blijkt dat dit in 2016–2017 en 2022–2023 het geval was. Voor 2024 zijn de cijfers nog niet beschikbaar.

Jaar	Werkelijke kosten	Per opvangplek
2016	€ 1.081.172.000	€ 29.000
2017	€ 749.893.000	€ 32.298
2018	€ 578.418.275	€ 27.323
2019	€ 643.189.416	€ 26.134
2020	€ 665.715.852	€ 24.383
2021	€ 764.586.764	€ 26.006
2022	€ 1.596.921.713	€ 36.778
2023	€ 2.705.004.696	€ 48.651

Vraag (18):

In hoeverre spelen externe factoren, zoals de krappe woningmarkt, een rol in de kostenstijging?

Antwoord:

Doordat de uitstroom van statushouders naar gemeenten onvoldoende is, groeit de populatie statushouders in de opvang. Hierdoor zijn meer opvangplekken nodig dan het geval zou zijn geweest als zij tijdig zouden uitstromen naar huisvesting in de gemeente. Meer benodigde opvangplekken heeft ook invloed op de benodigde kosten voor opvang. Naast het achterblijven van uitstroom van statushouders naar gemeenten zorgt de inzet van noodopvang in plaats van duurzame reguliere opvangplekken ook voor hogere opvangkosten.

Vraag (19):

Wat zijn de gemiddelde kosten per asielzoeker in crisisonoodopvang versus reguliere opvang in 2024?

Antwoord:

In 2023 was een noodopvangplek (€ 53.400 per jaar) gemiddeld twee keer zo duur als een reguliere opvangplek (€ 29.400 per jaar). Definitieve cijfers over 2024 zijn nog niet beschikbaar.

Vraag (20):

Hoeveel asielzoekers verblijven momenteel in crisisonoodopvang ten opzichte van reguliere opvang?

Antwoord:

Begin november van dit jaar bestond 8% van de totale capaciteit aan opvangplekken uit tijdelijke gemeentelijke opvang, voorheen crisisonoodopvang (ca. 5.700 plekken). Verder bestond 48% van de totale capaciteit uit reguliere plekken (ca.33.000 plekken) en 43% uit noodopvang (ca. 29.400 plekken).

Peildatum: 4 november 2024

Bron: COA, cijfers afgerond op honderdtallen. Percentages zijn berekend op basis van de desbetreffende niet-afgeronde cijfers.

Vraag (21):

Zijn er analyses beschikbaar over de efficiëntie van crisisonoodopvang in vergelijking met reguliere opvang?

Antwoord:

Nee, alle inspanningen van dit kabinet zijn er op gericht om de instroom te beperken en uitstroom van statushouders uit de opvang te bevorderen. Hierdoor zal het mogelijk worden om de crisisonoodopvang af te bouwen en gebruik te maken van duurzame sobere (reguliere) opvangplekken. Crisisonoodopvang is duurder dan reguliere opvang, daarbij bestaat ook de mogelijkheid voor gemeentelijke opvang.

Vraag (22):

Welke kwaliteitsverschillen bestaan er tussen crisisonoodopvang en reguliere opvang?

Antwoord:

Er zijn veel verschillen qua kwaliteit tussen de diverse noodopvang locaties. Over het algemeen ligt het kwaliteits- en voorzieningenniveau bij een noodopvanglocatie lager dan bij reguliere opvanglocaties, omdat de inzet is dat mensen hier zo kort mogelijk verblijven. Medewerkers van het COA en medeoverheden zetten zich aanhoudend in om iedereen van een opvangplek met de benodigde voorzieningen te voorzien. De inzet van dit kabinet is om de instroom te beperken en de uitstroom van statushouders uit de opvang te bevorderen. Er wordt daarmee hard gewerkt om zo

spoedig mogelijk terug te keren naar een situatie waarbij voldoende reguliere en duurzaam inzetbare sobere opvangcapaciteit beschikbaar is.

Vraag (23):

Welke concrete maatregelen worden genomen om de afhankelijkheid van dure crisisnoodopvang te verminderen?

Antwoord:

Het kabinet is bezig met maatregelen voor het strengste migratiebeleid ooit, waarbij maatregelen moeten leiden tot een lagere instroom en uitstroom van statushouders uit de opvang. Wanneer de instroom daalt dan kan op termijn ook het aantal benodigde opvangplekken naar beneden, waarbij als eerste de duurste locaties worden afgestoten. Daarnaast wordt er samen met de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en de medeoverheden gekeken naar sobere voorzieningen voor statushouders. Hiermee moeten statushouders sneller doorstromen vanuit de opvang naar huisvesting met als gevolg minder benodigde opvangplekken.

Vraag (24):

Kunt u toelichten hoe wordt geborgd dat de 20 miljoen euro aan COA-opvangmiddelen die in deze tweede suppletoire begroting wordt overgeheveld naar medeoverheden voor doorstroomlocaties doelmatig worden ingezet om de doorstroom in de asielketen te bevorderen? Worden hier prestatieafspraken aan gekoppeld, en zo ja welke?

Antwoord:

Gemeenten ontvangen voor het realiseren van een doorstroomlocatie een financiële bijdrage gebaseerd op het aantal statushouders dat is gehuisvest in een doorstroomlocatie. Op dit moment zijn er 16 doorstroomlocaties gerealiseerd. Die bieden samen plek aan ongeveer 950 statushouders. De kosten daarvan zijn 14,8 miljoen euro. Hoeveel doorstroomlocaties er met het resterende bedrag te realiseren zijn, is afhankelijk van de omvang van de doorstroomlocaties (aantal te huisvesten statushouders) en de transformatie van panden die nodig is om verblijf mogelijk te maken.

Vraag (25):

Hoe is het verlaagde bedrag van 221 miljoen euro aan het COA opgebouwd?

Antwoord:

In onderstaande tabel is de opbouw van het verlaagde bedrag weergegeven (in € miljoen).

Onderuitputting COA	266
Verrekening ODA	45
Opgave NJN onderuitputting	221

De onderuitputting COA is het saldo van een lagere prognose voor de kosten van noodopvang en een lagere gemiddelde bezetting (kosten $P \times Q$) ten opzichte van het beschikbare kader.

Vraag (26):

Hoe verhoudt de neerwaartse bijstelling van het budget aan het COA door lagere instroom zich tot de blijvend hoge vraag naar opvangplekken en de wens tot stabiele financiering voor het COA?

Antwoord:

Het uitgangspunt voor de financiering van de migratieketen zijn de prognoses uit de Meerjaren Productie Prognose (MPP). Wanneer de prognoses naar beneden worden bijgesteld dan wordt dat ook doorgerekend naar de verwachte gemiddelde bezetting bij het COA. In de MPP 2024-II zijn geen maatregelen of beleidswijzigingen meegenomen die nu nog niet kwantificeerbaar zijn. Omdat de te verwachten effecten van het regeerprogramma en het Europese migratiepact nog worden uitgewerkt, zijn deze effecten géén onderdeel van deze MPP. Het is de verwachting dat de maatregelen effect sorteren op de instroom en daarmee uiteindelijk ook op de benodigde opvangplekken. Met het COA zijn afspraken gemaakt over het toegroeien naar en het aanhouden van een vaste voorraad van 41.000 plekken die betaalbaarder zijn en waarmee samen met gemeenten langjarig beleid gevoerd kan worden op en rondom een locatie, ter verhoging van lokaal draagvlak. Indien deze 41.000 plekken niet volledig nodig zijn voor asielopvang, kunnen deze worden gebruikt voor andere doelgroepen zoals spoedzoekers. Met de vanaf 2027 beschikbare middelen in de begroting is het nog niet mogelijk om deze stabiele capaciteit van 41.000 opvangplekken aan te blijven houden. Daarmee is de structurele financiering van de vaste voorraad niet geborgd in de Rijksbegroting.

Vraag (27):

Gezien er een budget van 20 miljoen euro wordt overgeheveld naar overige bijdrage aan medeoverheden met betrekking tot de verwachte kosten voor doorstroomlocaties, zijn dit de locaties zoals genoemd in het Regeerprogramma en betekent dit dat er in 2024 al concreet zicht is op zo'n doorstroomlocatie?

Antwoord:

De Minister-President schrijft in zijn de brief van 25 oktober 2024 aan de Tweede Kamer over het asielnoodmaatregelenpakket dat doorstroomlocaties worden doorontwikkeld naar sobere voorzieningen. Op dit moment wordt gewerkt aan een uitwerking daarvan in een financiële regeling waar gemeenten gebruik van kunnen maken voor het realiseren van de genoemde sobere voorzieningen.

Gemeenten hebben tot nu toe 16 doorstroomlocaties gerealiseerd die inmiddels operationeel zijn.

Vraag (28):

Hoe verhoudt de neerwaartse bijstelling van het budget aan het COA door lagere instroom zich tot de blijvend hoge vraag naar opvangplekken en de wens tot stabiele financiering voor het COA?

Antwoord:

Het uitgangspunt voor de financiering van de migratieketen zijn de prognoses uit de Meerjaren Productie Prognose (MPP). Wanneer de prognoses naar beneden worden bijgesteld dan wordt dat ook doorgerekend naar de verwachte gemiddelde bezetting bij het COA. In de MPP 2024-II zijn geen maatregelen of beleidswijzigingen meegenomen die nu nog niet kwantificeerbaar zijn. Omdat de te verwachten effecten van het regeerprogramma en het Europese migratiepact nog worden uitgewerkt, zijn deze effecten géén onderdeel van deze MPP. Het is de verwachting dat de maatregelen effect sorteren op de instroom en daarmee uiteindelijk ook op de benodigde opvangplekken. Met het COA zijn afspraken gemaakt over het toegroeien naar en het aanhouden van een vaste voorraad van 41.000 plekken die betaalbaarder zijn en waarmee samen met gemeenten langjarig beleid gevoerd kan worden op en rondom een locatie, ter verhoging van lokaal draagvlak. Indien deze 41.000 plekken niet volledig nodig zijn voor asielopvang, kunnen deze worden gebruikt voor andere

doelgroepen zoals spoedzoekers. Met de vanaf 2027 beschikbare middelen in de begroting is het nog niet mogelijk om deze stabiele capaciteit van 41.000 opvangplekken aan te blijven houden. Daarmee is de structurele financiering van de vaste voorraad niet geborgd in de Rijksbegroting.

Vraag (29):

Hoeveel doorstroomlocaties zijn te realiseren met de overgehevelde 20 miljoen euro?

Antwoord:

Op dit moment zijn er 16 doorstroomlocaties gerealiseerd. Die bieden samen plek aan ongeveer 950 statushouders. De kosten daarvan zijn 14,8 miljoen euro. Hoeveel doorstroomlocaties er met het resterende bedrag te realiseren zijn, is afhankelijk van de omvang van de doorstroomlocaties (aantal te huisvesten statushouders) en de transformatie van panden die nodig is om verblijf mogelijk te maken.

Vraag (30):

Welke activiteiten/taken kan het COA niet uitvoeren door de overgehevelde 20 miljoen euro naar de doorstroomlocaties?

Antwoord:

Met het doorstromen van statushouders van relatief dure COA opvang naar doorstroomlocaties, vervallen de opvangkosten bij het COA. De overheveling van 20 miljoen van het COA heeft dan ook niet voor knelpunten gezorgd in de activiteiten/taken die het COA uitvoert.

Vraag (31):

Kan worden toegelicht hoe het verlaagde bedrag van 221 miljoen euro aan het COA is opgebouwd?

Antwoord:

In onderstaande tabel is de opbouw van het verlaagde bedrag weergegeven (in € miljoen).

Onderuitputting COA	266
Verrekening ODA	45
Opgave NJN onderuitputting	221

De onderuitputting COA is het saldo van een lagere prognose voor de kosten van noodopvang en een lagere gemiddelde bezetting (kosten P x Q) ten opzichte van het beschikbare kader.

Vraag (32):

Kunt u toelichten welk bedrag precies is gekoppeld aan de neerwaartse bijstelling van het budget voor Oekraïense Ontheemden wegens verwachte lagere instroom en hoe dit bedrag is opgebouwd?

Antwoord:

Zie de memorie van toelichting, daar vindt u de uitsplitsing van waar dat bedrag uit bestaat. Op basis van de realisatie en de nieuwe prognose is het verwachte gemiddelde aantal Oekraïense ontheemden voor 2024 verlaagd van 122.500 naar 117.650.

Met name het aantal plekken in de Gemeentelijke Opvang Oekraïners (GOO) is significant lager. Samen met de Particuliere Opvang Oekraïners

(POO) en de transitiekosten telt dit op tot een financiële meevaller van € 624,1 miljoen euro.

Vraag (33):

Wat is de reden dat de invoering van de verscherpte taaleis voor naturalisatie is vertraagd?

Antwoord:

Voor de verhoging van de taaleis voor naturalisatie naar B1 is aanpassing van een algemene maatregel van rijksbestuur vereist. Dit betekent dat de overige Koninkrijkslanden geconsulteerd worden en moeten instemmen met de aanpassing in de Rijksministerraad. Dit wijzigingstraject (tot aanbieden van de stukken aan de Raad van State voor advies) heeft een doorlooptijd van ongeveer een jaar.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de Staatssecretaris Rechtsbescherming verantwoordelijk is voor de Rijkswet op het Nederlanderschap en niet de Minister van Asiel en Migratie.